

ת"ד 5879/04/14 - פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נגד מאיר סייג אלחרר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
ת"ד 5879-04-14 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' סייג אלחרר

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין:	פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש
	ע"י ב"כ עו"ד הגר אדרי בשם עו"ד רות
	המאשימה
	מרום
	נגד
	מאיר סייג אלחרר
	ע"י ב"כ עו"ד ויינשטיין
	הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בו יוחסה לו עבירה של הפקרה אחרי פגיעה - בניגוד לסעיף 64א(א) לפקודת התעבורה, [נוסח חדש] התשכ"א 1961 (להלן - "הפקודה").

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 1.9.12 בשעה 11:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב פרטי מיצובישי (להלן - "הרכב") ברחוב אגדיר באשדוד, מכיוון מזרח למערב, ליד בנין 9.

באותה עת, קטין כבן 12 יליד 2000 (להלן - "הקטין") ירד מהמדרכה, עבר בין מכוניות חונות ורץ אל הכביש מימין לשמאל, כיוון נסיעת הנאשם. הנאשם לא הספיק לבלום את רכבו ופגע עם חזית הרכב בקטין. הקטין נפל על הכביש ונגרמה לו חבלה קלה בגב. הקטין נבדק בבית חולים ושוחרר.

למרות שהיה על הנאשם לדעת כי הקטין נפגע, לא עצר את רכבו במקום התאונה והמשיך בנסיעה רצופה מבלי לעמוד על תוצאות התאונה ולהזעיק עזרה. שכנתו של הקטין הבחינה במתרחש, רשמה את מספר הרכב של הנאשם והעבירה את המספר לאמו של הקטין.

הנאשם הסגיר עצמו למשטרה כשעה אחרי התאונה, לאחר ששוחח עם אמו של הקטין, שהיא קרובת משפחתו.

הסדר הטיעון

הצדדים הגישו לבית המשפט הסדר טיעון חתום (ת/1) אשר במסגרתו הוסכם כי יוטלו על הנאשם רכיבי הענישה הבאים:

עמוד 1

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות ככל שימצא מתאים.

ב. מאסר מותנה בהתאם לשיקול דעת בית המשפט.

ג. פסילה מלהחזיק רשיון נהיגה. המאשימה תעתור להשית 5 שנות פסילה והנאשם יעתור חופשי בעניין זה.

ד. פסילה מותנית לשיקול דעת בית המשפט.

תסקיר שירות המבחן

מונח בפני תסקיר שירות המבחן המפרט באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. מהתסקיר עולה, כי הנאשם נשוי ומצפה לילד, מתפרנס כמתקין שטח, בתחום הרכבה ותיקון אבזור חשמלי בכלי רכב. הנאשם בעל עסק בתחילת דרכו ושלילת רישיונו עלולה להשפיע לרעה על התפתחות העסק ואף להביא לקריסתו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם חווה מצוקה רגשית וחוסר אונים בעת פגיעתו בקטין ובשל חוסר כלים אדפטיביים להתמודדות במצבי דחק, התקשה בהפעלת שיקול דעת ובחינת ההשלכות על מעשיו. בהמשך הנאשם לקח אחריות מלאה וביטא צער וחרטה על מעשיו. הנאשם הביע נכונות לרצות עונש מאסר בעבודות שירות ואף להשתלב בקבוצת "אור ירוק"-קבוצה טיפולית בת 14 מפגשים.

שירות המבחן התרשם, כי קיימת מצד הנאשם רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד. לאור התרשמותו, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, צו מבחן לשנה, במסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית, כן המליץ שירות המבחן, לקחת בחשבון את העובדה כי הרישיון דרוש לנאשם ומשפיע על פרנסתו.

עמדת המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את גליון הרשעותיו של הנאשם, בתחום הפלילי והתעבורתי. הנאשם אווז ברישיון נהיגה משנת 2009 ולחובתו 3 הרשעות מסוג ברירת משפט, האחרונה משנת 2011. ב"כ המאשימה אישרה כי נפלה טעות באמור בתסקיר שירות המבחן בכל הנוגע להתייחסות לרישום הפלילי והתעבורתי. (שירות המבחן הזכיר עבירות רכוש למיניהן ו-5 הרשעות בתחום התעבורה מאוחרות לעבירה ההפקרה, אך אין להן זכר בגליון ההרשעות). לנאשם הרשעה יחידה בפלילים, בגין העדר מן השירות הצבאי שלא ברשות.

ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את ההסדר ולהטיל במסגרתו 5 שנות פסילה. לדבריה, הגם שמודעת היא לעובדה שהנאשם הסגיר עצמו כשעה לאחר האירוע וכי פסילה ממושכת תכביד על פרנסתו, לאור חומרת העבירה, פסילת רישיון למשך 5 שנים תהווה איזון מידתי וראוי לתמהיל הענישה.

עמדת ההגנה לעונש

ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט מכתב שכתבה אמו של הקטין שנפגע, דודתו של הנאשם. ממכתבה עולה כי אין בכוונתה להגיש תביעה אזרחית בגין האירוע, היא שכנה קרובה של הנאשם ואף קרובת משפחה ואינה מעוניינת להעכיר את היחסים או להרוס את עתידו. ידוע לה כי הנאשם עובד כנהג בעבודה מסודרת ותומך במשפחתו מבחינה כלכלית.

לדבריה היא שוחחה עם הנאשם והוא הביע את צערו. עצם המעשה הרתיע אותו מאוד.

כן הוגש תדפיס חשבון בנק ממנו עולה כי הנאשם נטל הלוואות בשווי 48,000 ₪. ב"כ הנאשם חזר וציין כי רישיון הנהיגה הכרחי לנאשם אשר עוסק כקבלן משנה בתחום התקנה ואבזור חשמלי בכלי רכב, והעבודה מתבצעת על פי קריאה במקום הימצא הלקוח.

ב"כ הנאשם הפנה לתיקון המשמעותי שבוצע בכתב האישום, שינוי הוראת החיקוק, מחיקת אישום נוסף, לדבריו הנפגע התפרץ לכביש בין מכוניות חונות הנאשם נהג במהירות נמוכה ותוצאות התאונה קלות.

ב"כ הנאשם הפנה לעובדה שהאירוע התרחש לפני למעלה מ-4 שנים וכתב האישום הוגש בחלוף כשנתיים, לעובדה שהנאשם נפסל מנהלית למשך 60 יום, אך לא נפסל עד לתום ההליכים.

לדבריו בעת האירוע היה הנאשם בגיר צעיר ויש ליתן לכך משקל בגזירת עונשו.

לאור האמור, ולמרות קיומה של פסילת מינימום למשך 3 שנים בגין עבירה זו, עתר ב"כ הנאשם שלא להטיל פסילה, וככל שתוטל - להסתפק בפסילה קצרה יותר ובניכוי הפסילה המנהלית.

הנאשם עצמו ביקש לומר דברים. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו: "אני מודע למה שעשיתי, לקחתי אחריות על כל מה שהיה". הסביר את הקושי הכרוך בעבודות השירות, בשל עבודתו, וביקש להתחשב בעניין הפסילה ככל שניתן שכן עסקו מבוסס על רישיונו.

דין והכרעה

הערכים המוגנים בעבירת ההפקרה הם:

"החובה המוסרית החלה על אדם המעורב באירוע פוגעני לסייע לנפגע, לדאוג לשלומן, ולהציל את חייו" (ע"פ 5867/09 **קריבאשוילי נ' מדינת ישראל**) ומניעה מנהג המעורב בתאונה לחמוק מאחריות, על-ידי הימלטות מהזירה, ולסייע לרשויות האכיפה באיתור האחראים לתאונה (ע"פ 1977/05 **גולה נ' מדינת ישראל**).

בתי המשפט לא הסתפקו בסיווג עבירה זו כחמורה, אלא שהיא כונתה עבירה "מכוערת".

ראו דברי כב' הש' חשין ברע"פ 3626/01 ויצמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 187:

"עבירת ההפקרה אחרי פגיעה עבירה קשה היא; לא עוד אלא שעבירה היא הפוקדת עצמה עם העבירות שיש בהן כיעור. הנה זה שרוע על הכביש, מתבוסס בדמו, אדם שזה עתה נפגע בתאונה שהנהג היה מעורב בה - אדם שאפשר ניתן לעזור לו, אפשר ניתן להצילו - ותחת אשר יעצור ויושיט עזרה לפגוע, לוחץ הנהג על דוושת ההאצה ובורח מן הזירה למלט נפשו מחיוב בעונשין... חומרה וכיעור אלה ... פוגע בשורשי הסולידריות החברתית והאישית המינימלית לקיומה של חברה תקינה; בריחתו של הנהג מן המקום היא מעשה אנטי חברתי ואנטי מוסרי מובהק, וראוי הוא כי יענש בכל חומר הדין".

ראו דברי כב' הש' ג'ובראן ברע"פ 5729/09 לוי נ' מדינת ישראל:

"הפקרת אדם לאחר תאונה יש בה מימד חמורבמיוחד. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשה קשה זה. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה. ... מי אשר מפר איסור משפטי-מוסרי זה צריך להיענש ביד קשה, וזאת על מנת להביע את הסלידה העמוקה ממעשיו המכוערים".

המחוקק קבע שלוש דרגות לעבירה ההפקרה. לנאשם יוחסה עבירת ההפקרה בדרגתה הקלה, לפי סעיף 64א(א), קרי שהיסוד הנפשי שלה אינו מודעות אלא רשלנות בלבד.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים

בנסיבות העבירה שלפניי, הנאשם אינו אחראי לעצם גרימת התאונה, תוצאות התאונה קלות (חבלה קלה בגבו של הקטין), לא נטען כי עצם עזיבתו של הנאשם את המקום החמירה את מצבו של הקטין, הנאשם שוחח טלפונית עם אמו של הקטין והסגיר את עצמו למשטרה שעה אחרי האירוע, בנסיבות המתוארות לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הנמוך.

מתחם העונש ההולם

מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה כולל 0-12 חודשי מאסר ו- 3-6 שנות פסילה.

על מתחם העונש ההולם ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

עפ"ת (מחוזי תל אביב) 40503-10-15 **פריג נ' מדינת ישראל** :

"הטלת עונש מאסר בפועל על מי שהתחייב בדין בעבירת רשלנות בלבד איננה דבר של מה בכך. ההלכה היא, כאשר עסקינן בעבירות של גרם מוות ברשלנות לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז 1977, שאכן יש לפסוק עונשי מאסר, לעתים אף לתקופות המתקרבות לשנה או סביבותיה, אך במישור של עבירות רשלנות, הטלת עונש מאסר בפועל בעבירה של המתה הינה חריג, כך צריך להיות וזו גישתי. מי שאשם בעבירת רשלנות בלבד ולא בעבירת מודעות, שליחתו למאסר כאשר עיקרון קדושת החיים איננו עומד מנגד, צריך להעשות בזירות, וכך גם באשר לקביעת מתחם הענישה.... הנני סובר שהמתחם הראוי הינו מתחם ענישה שהגבול העליון שלו הוא בוודאי מאסר, משום שהעונש המקסימלי על פי העבירה הינו שלוש שנות מאסר. בנסיבות המקרה, צריך שיהיה נמוך יותר ובוודאי שהרף הנמוך יכול להיות גם עונש שלא כולל עונש מאסר בפועל כלל ועיקר".

שם בית המשפט קמא הטיל על המערער בגין עבירת הפקרה 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ו- 3 שנות פסילה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וביטל את רכיב המאסר.

עפ"ת (מחוזי ירושלים) 33696-02-14 **מדינת ישראל נ' עגלוני**:

בית המשפט קמא, גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי ו-18 חודשי פסילה. הוגש ערעור המדינה על קולת העונש וערעור הנאשם על הכרעת הדין וחומרת העונש. בית המשפט המחוזי דחה הערעור על הכרעת הדין. ביחס לעונש קבע:

"ככלל נראית לי עמדת המדינה כתואמת יותר את מדיניות הענישה הנוהגת והרצויה וכך גם המתחם שקבע בית

משפט קמא... על כן, בהעדר נסיבות מיוחדות למקרה זה נכון היה להטיל עונש חמור בהרבה... המדובר בנהג הלוקה בנכות משמעותית בגפיו... עבירת ההפקרה בה מדובר היא אכן בחלק הנמוך של מדרג המצבים שבהם מבוצעת עבירה זו. בהתחשב בכל אלה, אני סבור כי העונש שהוטל על הנהג אינו כזה המצדיק התערבות".

עפ"ת (מחוזי באר שבע) 9048-07-12 **אנדרי פונרילינגן נ' מדינת ישראל:**

בית משפט קמא, גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ו- 5 שנות פסילה (הפגיעה שם הביאה למותה של הולכת הרגל).

בית המשפט המחוזי התערב ברכיב הפסילה והעמידה על 3 שנים תוך שקבע:

"מצאתי מקום להתערב ברכיב הפסילה בפועל בן 5 שנים שהושת על המערער. העונש אינו חורג ממתחם העונש ההולם, אולם סברתי כי בנסיבות העניין, הרף שנבחר גבוה יתר על המידה. מדובר בעבירה אשר עונש פסילת המינימום בצידה הוא 3 שנים (סעיף 40 לפקודת התעבורה). עונש מינימום זה, משותף לעבירת ההפקרה ברשלנות (סעיף 64א(א) לפקודת התעבורה) ולעבירות ההפקרה בודעין (סעיפים 64א(ב) ו(ג) לפקודת התעבורה), כך שברי כי נסיבות של הפקרה רשלנית, שהיא עבירה קלה יותר, מצדיקות התייחסות שונה."

(ראו גם: מ"ח 2448/16 **עומר פדילה נ' מדינת ישראל**, רע"פ 6823/12 **נסים בראנץ נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8494/10 **תמיר ברמן נ' מדינת ישראל**, עפ"ת (מחוזי חיפה) 57273-06-14 **חביש נ' מדינת ישראל**, ת"פ (מחוזי ירושלים) 425/09 **מדינת ישראל נ' בן רביעה**, ת"ד (תעבורה ירושלים) 6845-03-14 **מדינת ישראל נ' שרביט שובל**).

שיקולי ענישה בתוך המתחם

בבואי לקצוב את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, מצאתי מקום להתחשב בהתקיימות הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, המפורטות בסעיף 40 יא לחוק העונשין.

זקפתי לזכות הנאשם את העובדה כי הסגיר עצמו למשטרה שעה לאחר האירוע ואף בבית המשפט בחר להודות ולקחת אחריות בהזדמנות ראשונה. כפי שצוין כב' השופט המר בע"פ 31933/06 (תל אביב) **קלגסבלד נ' מדינת ישראל:**

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לקחתי בחשבון את עברו הפלילי ואת עברו התעבורתי של הנאשם. לנאשם הרשעה יחידה בפלילים בגין העדר מהשירות. לנאשם, אשר אוזח ברשיון נהיגה תקף משנת 2009, 3 הרשעות קודמות, כולם מסוג ברירת משפט, העבירה האחרונה משנת 2011.

לקחתי בחשבון את העובדה, כי במועד ביצוע העבירה היה הנאשם בן 21 שנה, גיל המכונה "בגיר צעיר", את העובדה כי כתב האישום הוגש למעלה משנה וחצי לאחר מועד ביצוע העבירה, וכי כיום חלפו כבר 4 שנים ממועד ביצוע העבירה.

לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו. הנאשם מצוי היום במקום אחר בחייו, נשוי, מצפה לילד ובעל עסק עצמאי בראשית דרכו, עסק אשר תלוי במידה רבה ברישיונו.

לקחתי בחשבון את העובדה, שהקטין שנפגע הוא קרוב משפחה של הנאשם ואת דברי אמו של הקטין, אשר פנתה בכתב לפרקליטות, פנייה אשר הוגשה על ידי ב"כ הנאשם לבית המשפט. לדבריה, שוחחה עם הנאשם והוא הביע צער על המעשה והיא אינה מעוניינת חלילה להרוס את עתידו.

לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן, כי קיימת מסוכנות נמוכה להישנות התנהגות עוברת חוק, וכי הם ממליצים על הליך טיפולי, לצד עבודות שירות, תוך התחשבות במשך הפסילה.

עונשו של הנאשם

לאחר שלקחתי בחשבון את מכלול הנתונים, הגעתי לכלל מסקנה כי יהיה זה מידתי, בנסיבות העניין, לגזור את עונשו של הנאשם בסמוך לרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

הצדדים הציגו הסדר אשר כולל רכיב מאסר למשך 6 חודשים, שהינו ברף הבינוני של המתחם ולא ברף התחתון. על כן, בנסיבות אלו, מצאתי כי ניתן למתן את רכיב המאסר שהוצג בהסדר, על ידי הקלה משמעותית ברכיב הפסילה, אף מתחת לעונש המינימום הקבוע בחוק, וזאת אף ברוח המלצת שירות המבחן.

לא מצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להסתפק בפסילה קצרה מזו אשר בכוונתי לגזור על הנאשם ובנסיבות אלו, ולמרות המלצת שירות המבחן, לא אטיל על הנאשם צו מבחן, רכיב ענישה אשר אינו במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים.

לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, לתקופה של 18 חודשים. מתקופת הפסילה ינוכו 60 ימי הפסילה המנהלית שריצה הנאשם. הפסילה תחל לא יאוחר מיום 2.4.17 בשעה 13:00.

על הנאשם להפקיד רשיונו במזכירות בית המשפט עד לא יאוחר ממועד זה.

מוסברת לנאשם חשיבות הפקדת הרשיון ואיסור הנהיגה בזמן פסילה.

ב. פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים.

ג. הנני גוזרת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, במתנ"ס דיונה, קק"ל 90 אשדוד.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 25.12.16 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש. אוטובוס להגעה ליד כלא ב"ש, אוטובוס אגד מתחנה מרכזית ב"ש קו מס' 46. מוסבר לנאשם, כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות

השירות, על פי ההנחיות שתינתנה לו מעת לעת, על ידי הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

ד. הנני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מאסר, אשר ירוצו במידה והנאשם יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודה או עבירת הפקרה, בניגוד לסעיף 64א לפקודה וזאת תוך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' תשרי תשע"ז, 05/10/2016 במעמד הנוכחים.

הוקלדעלידיבת-אלבניטח